

Melodijas zīmējums, melodiskā līnija

Viens no svarīgākajiem mūzikas valodas elementiem ir **melodija**. Tā ir vienbalsīgi izteikta muzikālā doma. To sauc arī par skaņdarba dvēseli. Melodijā apvienojas vairāki citi mūzikas valodas elementi: skaņkārta, dinamika, reģistrs, ritma elementi, tembrs, taču melodijai ir arī vairākas īpašības un iezīmes: melodiskā līnija, diapazons un intonācijas. **Melodiskā līnija ir melodijas zīmējums.**

Raksturīgākais melodijas zīmējuma veids ir viļņveida melodiskā līnija.

Pakāpeniski **augšupejoša** un pakāpeniski **lejupejoša** melodijas virzība.

Melodija var būt arī **līdzena, mazkustīga**:

vai arī **lēcienvēidīga**.

Melodiju raksturo tās **apjoms, diapazons**; tas var būt **šaurš** vai **plašs**.

Melodijā ir saklausāmas arī raksturīgas skaņu secības, ko sauc par **intonācijām**. Tām ir īpaša nozīme mūzikas tēla rakstura atklāsmē. Raksturīgākās ir **nopūtu intonācijas** (skumji, sērīgi tēli), **fanfaras** (aktīvi, maršveidīgi, kaujinieciski tēli), **jautājuma intonācijas** (augšupejoša melodija).

Melodijai var būt **kāpums**, sasniedzot augstāko sasprindzinājuma punktu – **kulmināciju**, pēc tam seko **atslābums**.